Skandinaviens Stjerne

NR. 5 MAJ 1956 105. ÅRGANG

Odense grens kirkebygning.
Indviet 17. oktober 1953.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 5 MAJ 1956 105. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab 163

Templet i Los Angeles 164

Til Tempelindvielse i Los Angeles 166

Indvielsesbøn — Los Angeles Templet 169

Moders Dag 173

En beretning om turen til Schweiz 174

Referater fra distriktskonferencerne 179

Farvel til Danmark 182

Kredslærernes budskab 183

Kredslærerindernes budskab 184

Nyt fra hjælpeorganisationerne 185

Fra missionsmarken 190

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

Når De læser dette nummer af »Stjernen«, vil vore forårskonferencer have været afholdt. Det er godt at komme sammen på eet sted og trykke hinandens hænder og hilse på hinanden.

Jeg synes, det er særlig godt for dem, som bor i de mindre grene, at have lejlighed til at samles, hvor der er mange, som har den samme tro på evangeliet, som de selv har. Jeg håber, at alle har fået noget, som vil hjælpe dem i deres daglige liv til bedre at leve efter evangeliets principper.

Det bliver sidste gang for mere end en trediedel af missionærerne, at de får lejlighed til at overvære en distrikts-konference i Danmark, da så mange af dem bliver afløst i de kommende seks måneder.

Vi vil savne dem alle. Særlig vil jeg savne min rådgiver, præsident Grant R. Ipsen, som altid har været så villig til at hjælpe og så ivrig i sit arbejde. Han har altid arbejdet på at fremme Herrens værk, og der er mange over hele missionen, som vil savne ham. Vi ønsker ham og alle de andre, som snart rejser, at de må komme godt hjem, og at Herrens velsignelse må følge dem på rejsen og igennem livet.

Vi er glade for, at der var mange, som sluttede sig til Kirken under konferencerne. Vi byder dem velkommen og siger til dem, at livets største velsignelser venter dem, bare de nu lever efter evangeliets principper.

Holger P. Petersen,
missionspræsident.

Templet i Los Angeles

Af *Præsident David O. McKay.*
(Fra »Improvement Era«, marts 1956).

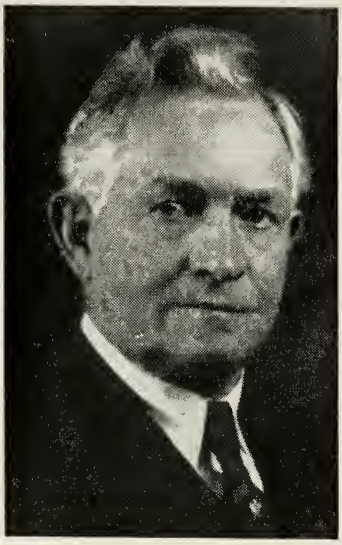

I denne måned (marts 1956), da Kirkens øjne er vendt mod Los Angeles, hvor vi skal indvie det tolvte Herrens hus, som Kirken har bygget i denne uddeling, vil jeg gerne fortælle Dem en lille historie, ligesom jeg også gerne vil sige noget om vor brug af disse bygninger.

Tirsdag den 6. april 1830 blev Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret. Tre år og tre måneder senere blev hjørnestenen til Kirtland Templet i Ohio lagt, og den 27. marts 1836 blev denne bygning indviet af Profeten Joseph Smith. Dette var en bedrift og en milepæl i Kirken og i oprettelsen af Jesu Kristi Kirke i disse sidste dage.

Næsten 101 år senere bekendtgjorde Præsident Heber J. Grant, den 6. marts 1937, at Kirken havde købt en byggegrund til et tempel i Los Angeles. Den var på omtrent 25 acres. (Jeg gad vide, hvor mange af os der den gang tænkte på, at dette tempel i Los Angeles ville blive det største tempel, der til dato er opført i Kirkens historie, og at før det blev indviet, ville vi have indviet nyt templer i Idaho Falls, Idaho, og Bern, Schweiz, og ville have haft grundstensnedlæggelser til templer i London, England, og Hamilton, New Zealand, ligesom vi har planer under overvejelser om endnu en byggegrund til et tredie tempel på det europæiske fastland).

Den anden verdenskrig brød ud, og for en stund blev al opførelse af nye bygninger i Kirken afbrudt. Det var omtrent tolv år efter, at det var meddelt, at et tempel ville blive rejst i det sydlige Californien, at Præsident George Albert Smith, som havde efterfulgt Præsident Heber J. Grant, sammenkaldte til et møde for Kirkens funktionærer i det område, hvor Los Angeles Templet skulle ligge.

Ved dette møde, den 17. januar 1949, og ved et følgende møde blev det foreslået og enstemmigt vedtaget af stavs-præsidenterne og biskoprådene der, at templet nu skulle opføres. En komité inden for templets område blev udnævnt til at tage imod tilbud fra medlemmerne ved opførelse af dette tempel. Kort efter blev Præsident George Albert Smith kaldt hjem.

Det faldt i min lod at præsidere ved indvielsen af byggegrunden,

den 22. september 1951 i Los Angeles, og at holde indvielsesbønnen, der indviede grunden til opførelsen af et Herrens hus.

Og den 11. december 1953 samledes omkring ti tusinde medlemmer af Kirken og andre interesserede på tempelgrunden. General-autoriteterne var alle tilstede. Præsident Stephen L. Richards fra Det Første Præsidentskab nedlagde hjørnestenen til bygningen.

Nu er bygningen færdig og skal snart indvies. Det er en smuk bygning — De har alle set billeder af den — men den sande skønhed, den sande værdi af denne bygning, findes ikke i glasset, stålet, stenene, tæpperne eller de fine malerier, men i de menneskers liv, som modtager en velsignelse ved at komme der for at blive viet og for at arbejde i templet for sig selv og for deres afdøde slægtninge.

Siden den 19. december 1955 har Los Angeles Templet været åbent for offentligheden, som det har været tilfældet med mange, om ikke alle, templer i den tid, der går mellem fuldførelsen og indvielsen. Mange tusinde af vore venner har benyttet sig af de førere, der viste rundt, og har set vort nye tempel fra kælder til kvist.

»Hvad er et tempel?« er det mest almindelige spørgsmål.

Og vi svarer: Hvert tempel indvies som ».....et bedehus, et fastehus, et troens hus, et lærdommens hus, et herlighedens hus, et ordens hus, ja, et Guds hus«. (L. & P. 88:119).

Jesu Kristi evangelium lærer os, at hele menneskeheden kan blive frelst ved lydighed mod dets love og ordinancer. Og alligevel er millioner døde uden nogensinde at have hørt, at der findes en evangeliets plan. Da der kun er een frelsesplan, må der ganske givet drages omsorg for, at disse personer kan høre om og få lejlighed til enten at modtage eller forkaste den. En sådan plan er givet ved princippet om frelse for de døde.

Dette princip om frelse for de døde blev ikke blot *forstået* i de dage, da Frelseren underviste blandt menneskene, men blev også *anvendt,* da den var en vigtig ordinance, der skulle administreres, for at de døde kunne komme ind i Guds rige. Da denne ordinance ikke var blevet foretaget for dem, medens de levede på jorden, sørgede Herren for, at den kunne udføres ved stedfortræder.

I templerne administrerer vi sådanne ordinancer for de levende og af de levende på de dødes vegne. Alle de ordinancer, der udføres af den Allerhøjestes præstedømme, er lige så evige som kærligheden, lige så omfattende og varige som livet, og ved lydighed mod dem kan hele menneskeheden, levende så vel som døde, komme ind i Guds rige og dvæle der for evigt.

I Herrens templer (og kun i disse bygninger) foretager vi vielser for tid og evighed.

Evigheden af denne ægteskabspagt er en strålende åbenbaring, som giver den forsikring til de hjerter, der er bundet ved et gyldent kærlighedens bånd og er beseglet ved det hellige præstedømmes myndighed, at deres forening er evig.

Tempelægteskab appellerer til det dybeste i vort hjerte; det er vi-

denskabelig sundt. Og enhver ung mand, der bringer sin elskede til templet, skulle gå derhen med den forståelse, at deres forening skal være lige så evig som den kærlighed, der har bragt dem til alteret.

Unge mænd og unge kvinder, som ønsker at leve det lykkeligste liv, ville gøre vel i at berede sig til at blive værdige for denne form for ægteskab, som Gud har ordineret — foreningen af en mand og en kvinde, der er værdige til at få deres ægteskab bekræftet i den Allerhøjestes tempel. Dér knæle som sande elskende for at skænke deres tro, og hver af dem kan være sikker på følgende:

For det første, at deres ægteskabsbane begynder i renhed. De børn, der kommer for at velsigne forbindelsen, er garanteret en kongelig byrd, for så vidt det angår at arve et rent legeme.

For det andet, at deres religiøse synspunkter er de samme. Vanskeligheden med at opdrage børnene på rette måde bliver større, når fader og moder har forskellige opfattelser i kirkelige spørgsmål.

For det tredie, at deres løfter indgås med tanken om en evig forbindelse, som ikke kan brydes ved små misforståelser eller vanskeligheder.

For det fjerde, at en pagt, der indgås i Herrens nærværelse og besegles af det hellige præstedømme, er mere bindende end noget andet bånd.

For det femte, at et ægteskab, der begynder sådan, er lige så evigt som kærligheden, menneskesjælens mest guddommelige egenskab.

For det sjette, at familie-enheden vil forblive ubrudt gennem evigheden.

Dette er den arv, som de får, der søger velsignelserne i vore templer.

Præsident David O. McKay.

Til Tempelindvielse i Los Angeles

Det er en strålende morgen. Solen har fortrængt nattens mørke og dæmringens tåger. Nu bager den varmt og velgørende fra en skyfri himmel trods det tidlige tidspunkt på året, midten af marts.

Los Angeles Tempel ligger på en stejl bakkeskråning ned imod havet, der lige kan skimtes langt ude bag Los Angeles' og Hollywoods smukkeste beboelseskvarter. Skråningen op til tempelbygningen er forvandlet til det smukkeste parkanlæg med terrasser, stenanlæg, springvand og bassiner. Blomster, græs og vedbendlignende planter dækker overalt jorden..... og fuldvoksne træer, palmer og buske er flyttede hertil, så det hele fremtræder fuldt færdigt..... omend forårsfriskt og nyfødt.

På toppen af den halvkilometerlange bakke (regnet fra vejen, der igen kroner een stor og lang skråning ud mod havet) ligger det store kompleks, der danner Templet. Over det strækker det slanke tårn sig med den guldbelagte Moronistatue knejsende fra toppen.

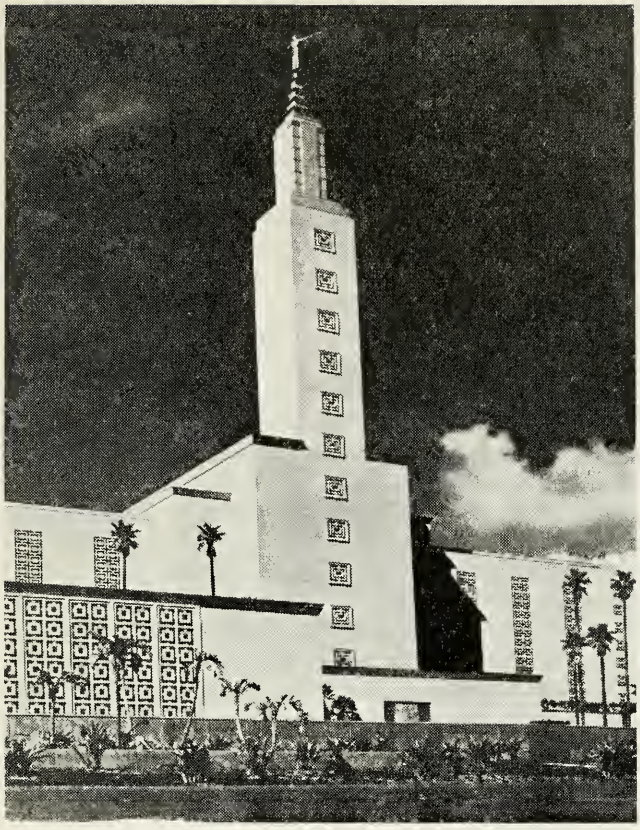

Bygningerne stråler i en behagelig elfenbenshvid farve..... tiltrods for de mægtige dimensioner virker de ikke pompøse eller overvældende endsige klodsede..... snarere som et luftigt, uvirkeligt og fjernt fata morgana. Man mindes beretninger om, hvorledes turister i Ægypten har svært ved at fatte og tro størrelsen og virkeligheden af pyramiderne..... eller højden af Eiffeltårnet i Paris..... dybden af den fabelagtige Grand Canyon i Amerika.....

Vi var kommet tidligt. Det er hverdag (tirsdag), og vore adgangskort (der nøje angiver een af 8 indgange, gennem hvilken vi skal ind i Templet) oplyser, at dørene vil blive åbnede klokken 8,30 (gudstjenesten begynder klokken 9,30), men da vi ankommer klokken 8, står allerede 4-dobbelte køer udenfor alle de 8 indgange..... mere end 100 meter lange..... og før klokken bliver 8,30 omringer de bygningen mange gange.

Men hvad gør det, at man endnu engang skal stå i kø her? Snakken går livligt..... alle er venlige og imødekommende, fulde af forvent-

ning, man er hjælpsomme mod hverandre og interesseret i hverandres problemer, i fællesskab beundrer man de skønne omgivelser.

Og så åbnes dørene, og man strømmer ind (meget lig den kendte situation, når i et dansk hjem familiefaderen juleaften åbner dørene til stuen, hvor juletræet står tændt). Det går hurtigt og let, overalt står dørvogtere og hjælpere fra de californiske stave og viser tilrette, og alt er forud planlagt indtil de mindste detailler. Adgangskortene (der er sikrede lang tid forud ved indsendelse til Kirkens hovedkontor i Salt Lake City af den af ens Biskop udstedte og af ens Stavspræsident underskrevne tempelanbefaling) er tydeligt afmærkede og viser i skitseform den pågældende dørs placering i forhold til bygningerne, så at enhver straks er klar over, hvor han skal hen.

Indvielseshøjtideligheden overværes af 6000 mænd, kvinder og børn (over 8 år) ved hver af de 8 gange den afholdes i løbet af 4 dage, ialt næsten 50,000 mennesker. Den største af salene i Templet rummer 2.600 mennesker. Tre andre sale rummer hver 300 (det er dem, der symboliserer Skabelsen, Edens Have og Jorden). De resterende finder deres pladser i forskellige andre sale som den celestiale sal, dåbsværelset og andre. Selve handlingen udføres i den store mødesal, hvorfra den overføres til alle de andre sale ved fjernsyn (der ikke ses i almindelige modtagerapparater, men billederne bliver som film kastet mod store lærreder, der lader tilskuerne se de medvirkende i mere end naturlig størrelse og derved endnu tydeligere, end hvis de befandt sig i værelset, hvor det foregår. Derimod udsendes det naturligvis ikke udenfor Templet). Et fuldkomment radioanlæg lader tilhørerne overalt i Templet høre talerne og koret højere og tydeligere, end hvis de sad på første række.

Vi har fået kort til den store mødesal. Det er en kæmpesal, men den virker..... som bygningerne selv..... ikke anmassende eller kolossal. Lys, luftig og totalt uden anden udsmykning end brudte og forskudte vægge og loft, og i begge ender forhøjninger til præstedømmet, koret og podie til talerstol.

— — —

Indvielseshøjtideligheden er forbi. Uden ord, tavse og grebne, forlader de mange mennesker langsomt bygningen. Først ude i det fri (hvor vejret føles sommervarmt efter de 3 timers ophold i det luftkølede Tempel) får ordene frit løb.....

Jørgen Schmidt, Salt Lake City, Utah.

»Derfor, sandelig siger jeg jer, at jeres salvelser, jeres tvætninger, og dåb for de døde, jeres højtidelige sammenkomster, jeres mindefester om jeres ofringer ved Levis sønner og jeres orakler på jeres allerhelligste steder, hvor I får meddelelser, jeres anordninger og lovbud til begyndelse af åbenbaringerne og Zions grundlæggelse og for alle dens indbyggeres herlighed, ære og begavelse er indstiftet gennem mit hellige hus's forordninger, og mit folk har altid befaling om at bygge et sådant hus til mit hellige navn.« (L. & P. 124:39).

Indvielsesbøn - Los Angeles Templet

Denne bøn blev holdt ved alle møderne under indvielseshøjtidelighederne.

Af Præsident *David O. McKay.*

O, Gud, vor evige Fader, Skaberen af jorden og alt det myldrende liv derpå, vi, dine børn, der er forsamlet til indvielseshøjtidelighed i dette hus, der er bygget til dit Hellige Navn — beder at vi må blive antaget af dig.

Må vi føle din nærværelse, og din elskede Søn, Jesu Kristi nærværelse. Han, ved hvem alle ting blev skabt, Han, som er den eneste, gennem hvem fuldbyrdelsen af dine guddommelige hensigter med denne jords indbyggere er frembragt. At vi må føle din nærværelse og få den forsikring, at du hører vore bønner, må hvert hjerte i denne bygning i dag være rene for dig, og hvert sind være villigt til at gøre din vilje og arbejde for at udføre dine hensigter.

Da vore første forældre valgte at påtage sig dødeligheden, vidste de, at de ville blive drevet bort fra din guddommelige nærværelse, og at deres eneste håb om nogensinde at opnå den igen ville være afhængig af, at du åbenbarede dig for dem gennem din Elskede Søn, som ville give dem frelsesplanen. I dag udtrykker vi en dybtfølt taknemmelighed over for dig, fordi du i begyndelsen gav os evangeliets plan, Guds magt til frelse, og med den menneskets handlefrihed, en del af din guddommelighed, hvorved mennesket kan vælge det rette og gøre sig fortjent til frelse, eller vælge det forkerte og gøre sig fortjent til fordømmelse.

Ned gennem tiderne har mennesket været frit stillet til at modtage eller forkaste din retfærdige plan. Du ved, og historien fortæller det, hvor mange der i ondskab overgiver sig til kødets fristelser, og hvor forholdsvis få der følger den sandhedens og lysets sti, der fører til lykke og evigt liv.

Men din barmhjertighed, din kærlighed, din visdom er uendelig! Og i tidligere uddelinger har du anråbt, lige som du nu, gennem dine udvalgte tjenere anråber, dine vildfarne børn om at omvende sig og komme til dig.

Vi takker dig, at du, o, store Elohim og Jehova, gennem din Elskede Søn viste dig for Profeten Joseph Smith, og gennem påfølgende englebetjening satte ham i stand til at organisere Jesu Kristi Kirke i dens fuldkommenhed med apostle, profeter, hyrder, lærere og evangelister, lige som den var oprettet i Frelserens og hans apostles dage i tidernes midte.

I overensstemmelse med den uforanderlige sandhed, at din Kirke må oprettes ved guddommelig myndighed, sendte du himmelske sendebud til at overgive Profeten Joseph Smith og andre det aronske og det melkisedekske præstedømme, og som følge deraf alle de præste-

dommets nøgler, som dine profeter har holdt, lige fra Adam gennem Abraham og Moses til Malakias, som bevidner Elias's myndighed til at »vende fædrenes hjerte til sønnerne og sønnernes til fædrene« lige ned til de sidste generationer. For denne fuldbyrdelse og bestandighed i gengivelsen af myndighed udtrykker vi i dag vor taknemmelighed og priser dit hellige navn.

Vi er taknemmelige for dette land, Amerika, »der er udvalgt frem for alle andre lande«. Den frihed, der er garanteret gennem De Forenede Staters forfatning, som garanterer hvert menneske retten til at dyrke dig i overensstemmelse med hans egen samvittigheds bud, gjorde det muligt at oprette Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. O, Fader, må det amerikanske folk ikke glemme dig! Hjælp os at se storheden i dette land, og at gøre dets svagheder mindre. Vi udtrykker taknemmelighed for folkets ret til at tage sin tilflugt til hemmelig afstemning, og for friheden til at mødes i lovgivnings-sale for at udrede problemer og uenigheder uden frygt for eller under tvang af diktatorer, hemmeligt politi eller slavelejre. Hjælp folket overalt til mere klart at føle, at regeringen er til for at beskytte det enkelte menneske — ikke det enkelte menneske for regeringens skyld.

Vi beder dig beskytte De Forenede Staters præsident, hans ministerium, kongressen og domsmyndighederne. Giv præsidenten den sundhed og visdom, der kan hjælpe ham i den ledende stilling, han indtager.

Vi udtrykker vor taknemmelighed til dig for de mænd, som du har valgt til at lede din Kirke fra Profeten Joseph Smith, hans broder Hyrum og andre medarbejdere, deres efterfølgere ned gennem årene til de nuværende Generalautoriteter — Det Første Præsidentskab, De Tolvs Råd, De Assisterende til De Tolv, Kirkens Patriark, De Halvfjers' Første Råd og det Præsiderende Biskopråd.

Fortsæt med at åbenbare til Præsidenten og hans rådgivere, Det Første Præsidentskab, dit sind og din vilje angående væksten og fremgangen i dit værk blandt menneskenes børn.

Vi har følt din nærværelse, og i tvivlens og forvirringens tider har vi lyttet til din stemme. Her i dit hellige hus, i ydmyghed og dyb taknemmelighed, anerkender vi din guddommelige vejledning, din beskyttelse og din inspiration. Dette er i sandhed dit værk — hjælp os til at være gode tjenere, trofaste og sande.

Velsign stavspræsidenterne, højrådene, missionspræsidentskaberne, biskoprådene, grensforstanderne, kvorums-præsidenterne — det melkisedekske kvorum og det aronske; præsidenterne og forstanderne for de forskellige organisationer overalt i verden — gør den kendsgerning udtrykkelig klar for dem, at de er betroede ledere, og at de skal holde dette kald lige så helligt, som de vogter deres liv.

Denne bygning, der lige som elleve andre templer er indviet til dit hellige navn, er et pragtfuldt monument, der bevidner den troskab og loyalitet, hvormed medlemmerne af din Kirke har betalt deres tiende og fasteoffer. Ikke blot er bygningen af templer således gjort mulig i

forskellige dele af verden, men også forkyndelsen af det gengivne evangelium og opfyldelsen af dine hensigter ved opførelsen af kirkebygninger, tabernakler og forsamlingssale, hvor det tiltrænges i de kirker, der er organiseret i mange lande og under mange himmelstrøg.

I denne forbindelse påkalder vi særligt dine velsignelser over dit folk og deres venner i dette tempel-distrikt, der så villigt og ædelmodigt har bidraget med deres midler, deres tid og deres arbejde til fuldførelsen af dette imponerende, betagende Herrens hus. Må hver bidragyder få trøst for sin ånd og få hundredfold fremgang! Må de alle være forsikret om, at de nyder tusinders, måske millioners taknemmelighed på den anden side, de hvis fængselsdøre nu kan åbnes og forløsning forkyndes til dem, som vil modtage sandheden, og de vil blive fri.

I denne hensigt har du åbenbaret, at evangeliet skal prædikes for dem, som er gået bag sløret, så vel som for de millioner, der nu lever, og hvis tro på dig og på dit evangelium er vaklende og ustadig, og som nu er under indflydelse af falske ideologier, som forstyrrer sindets fred og forvrænger tankegangen hos ærlige mænd og kvinder. Må templerne, tabernaklerne og kirkebygningerne overalt, hvor en gren eller et ward inden for Kirken er organiseret, forkynde, selv om det er i det stille, at Jesus Kristus er vejen, sandheden og lyset, og at » . . . der er intet andet navn under himlen givet blandt menneskene, hvorved vi kan blive frelst«.

Led os, o Herre, i vore anstrengelser for at nå den dag, da menneskene vil give afkald på ufred og strid, da » . . . rige ikke skal løfte sig mod rige, heller ikke skal de lære mere om krig«. Derfor bønfalder vi dig om at øve din indflydelse på nationernes ledere, at deres sind kan vendes bort fra krigen, og deres hjerter blive renset for fordomme, mistro og gridskhed, og fyldes med et ønske om fred og retfærdighed.

Templer bliver bygget til dit Hellige Navn som et middel til at forene dit folk i troens, fredens og kærlighedens bånd.

Derfor kommer vi i dag frem for dig med glæde og taksigelse, med jublende sind og hjertet fyldt med pris, fordi vi har fået lov til at overvære indvielseshøjtideligheden i dette, det tolvte tempel, der er indviet til dig, siden din Kirke blev organiseret. Millioner har fået deres opmærksomhed vendt mod det — mange af nysgerrighed, nogle på grund af dets skønhed, andre på grund af dets ophøjede formål. Hjælp alle, o, Fader, til mere klart og oprigtigt end nogensinde før at blive klar over, at kun ved lydighed mod Jesu Kristi evangeliums evige principper og ordinancer kan vore kære, som er døde uden dåb, få det strålende privilegium at komme ind i Guds rige. Gør derfor vort ønske endnu større om at lægge endnu mere arbejde i fuldbyrdelsen af dit formål: at skabe udødelighed og evigt liv for alle dine børn.

I denne hensigt, ved det hellige præstedømmes myndighed, indvier vi dette tempel, Los Angeles Templet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og vier det til de hellige formål, til hvilke det er opført.

Aalborg 29.-30. juni og 1. juli.

Vi beder dig modtage denne bygning og bevare den lige fra fundamentet til statuen. Beskyt den mod jordskælv, orkaner, uvejr eller andre ødelæggende katastrofer. Vi indvier den jord, hvorpå det står, og som det er omgivet af. Må døbefonten, ordinance-værelserne og særlig beseglings-værelserne blive holdt hellige, at din ånd altid må være tilstede for at trøste og inspirere. Beskyt alle de mekaniske ting, der hører til belysningen, opvarmningen, ventilatorsystemet og elevatorerne. Velsign de personer, som har til opgave at tage sig af alle sådanne installationer og indretninger, så de må gøre det trofast, dygtigt og i ærbødighed.

Velsign tempelpræsidenten og hans hustru. Lad ydmyghed mildne deres følelser; lad visdom og venlig omsorg lede deres handlinger. Må de, og andre, der vil blive kaldet som hjælpere og vejledere, sørge for en atmosfære af renhed og hellighed i hvert rum. Lad ingen uren person eller ting nogensinde komme herind, for »min sjæl«, siger Herren, »vil ikke bo i urene tabernakler«; heller ikke vil han være i et hus, hvor egenkærlige, hovmodige eller usunde tanker bor. Må derfor alle, som søger dette hellige tempel, komme med rene hænder og et rent hjerte, så din Helligånd altid kan være tilstede for at trøste, inspirere og velsigne. Hvis nogen kommer herind med mørke forudanelser eller tungt hjerte, må de da gå herfra med lettede byrder og forøget tro; hvis nogen har misundelse eller bitterhed i deres hjerte, må sådanne følelser blive erstattet af selvransagelse og tilgivelse. Må alle, som kommer inden for disse hellige vægge, føle en fredfyldt, hellig indflydelse. Gør det sådan, o Herre, at selv folk, som passerer grunden eller ser templet fra det fjerne, må løfte deres øjne fra de små ting i et småligt liv, og se op til dig og dit forsyn.

Vor kære Herre, vor Evige Fader, gennem kærlighed til dig og til deres medmennesker, har trofaste medlemmer af din Kirke, og andre, som tror på dig, gennem tiende og andre ædelmodige bidrag gjort det muligt at rejse og fuldende dette dit hellige hus, hvor der vil blive udført ordinancer og ceremonier, der er nødvendige til lykke, frelse og ophøjelse for dine børn, der lever i dødeligheden og i åndeverdenen. Tag imod vort offer, hellig det ved din nærværelse, beskyt det ved din magt.

Med denne bøn indvier vi vort liv til oprettelsen af Guds rige på jorden, til freden i verden og til din herlighed for evigt, i din Elskede Søns, Jesu Kristi navn. Amen.

*

MODERS DAG

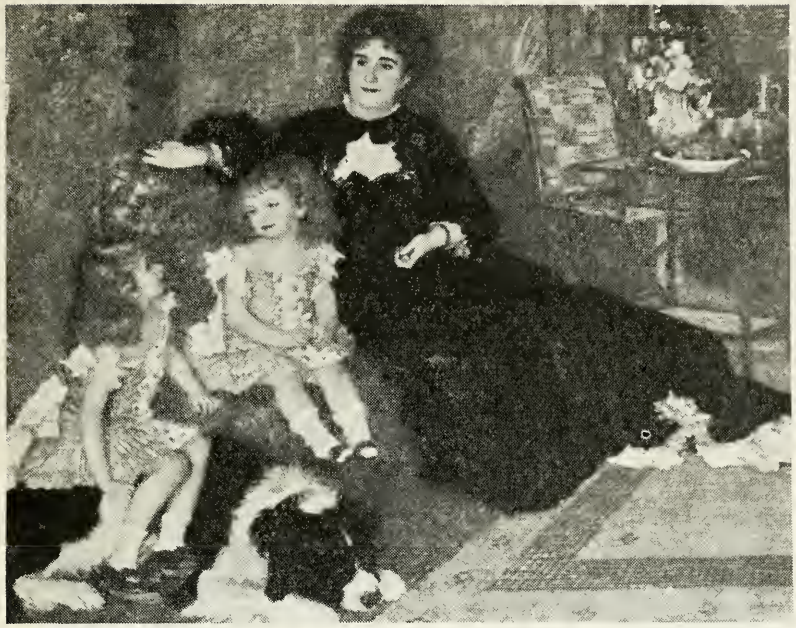

Efter maleri af Pierre August Renoir (Frankrig 1841—1919).

Moders navn er en himmelsk lyd,
så vide som bølgen blåner;
moders røst er den spædes fryd
og glæder, når issen gråner.
Sødt i lyst og sødt i nød,
sødt i liv og sødt i død,
sødt i eftermælet.
(N. F. S. Grundtvig).

MODER! Findes der et skønnere navn end dette? Når vi nu i denne måned fejrer Moders Dag, så lad os standse op et øjeblik i tidens jag og sende nogle stille tanker til det menneske i hele verden, som betyder eller har betydet mest for os. I virkeligheden burde *hver* dag være en Moders Dag, hver dag burde vi vise vor kærlighed til vor elskede moder, hver dag burde vi glæde hende med vor omsorg, vor hengivenhed; det behøver ikke at være med gaver eller blomster hver dag, et kærligt ord vækker den samme glæde hos en moder som en kostbar gave, for et kærligt ord kommer fra hjertet, og det er ikke altid gaven gør det, den er måske købt for at døve vor samvittighed over, at vi ikke tit nok skænker vor moder den kærlighed, som vi altid burde have i vort hjerte.

En moder er det eneste menneske i verden, som vil være villig til at ofre *alt* for sit barn, selv livet, uden at vente noget som helst til gengæld, ja, selv om barnet i virkeligheden ikke er ofret værd i andres øjne, thi for en moder er hendes barn det største på denne jord, og ingen mennesker skal få lov til at gøre hendes barn fortræd, hvis hun på nogen måde kan forhindre det; hun vil til det sidste forsvare det over for andre menneskers angreb, enten disse er åndelige eller legemlige. Og selv om hun måske kan være streng over for sit barn, er hun det af kærlighed til barnet og til dets bedste.

Lad os være kærlige og gode mod vor moder, give hende en blomst eller sende hende et brev, der kan glæde hende og vise, at vi tænker på hende. Vent ikke, til det måske en dag er for sent, og du fortryder, at du ikke glædede hende, medens du endnu havde hende her på jorden.

EN BERETNING OM *turen til Schweiz*

Af *Inger M. Fischer.*

(Fortsat).

Der er et sted her ved søen, vi også gerne ville have set, men det lå på den modsatte side af vor rute, så vi måtte nøjes med at lade vor rejseleder udpege det omtrentlige sted for os. Det er et lille mindekapel, der blev bygget for dronning Astrid, den svenske prinsesse og belgiske dronning. Mange vil endnu huske den sorg, der bredte sig over hele Europa i de sidste dage af august 1935, da det unge, belgiske kongepar blev ramt af et biluheld ca. 15 km fra Luzern. Bilen ramte et træ og væltede ned ad skråningen på vejens højre side, ned mod søen. Der har man nu rejst et kors omgivet af en lille gruppe træer, og mindekapellet er bygget på vejens venstre side.

Der er meget at se på denne egn, og der er altid noget, man gerne vil, men ikke får lejlighed til på grund af den begrænsede tid. Således ville vi også gerne have haft en sejltur på Vierwaldstättersøen, idet dens omgivelser byder på megen afveksling — og så vidt vi kan skønne det fra busvinduerne — ufattelig megen skønhed. Men vi får en anden interessant sejltur senere.

Vi når endelig Luzern, der ligger i kantonen af samme navn. Det er en gammel by, hvis historie går helt tilbage til grundlæggelsen af et benediktinerkloster i 735. Det mest kendte, historiske bygningsværk i Luzern er den lange Kapellbrücke (kapelbro) — 170 m lang — der forbinder de to sider af *Reuss*-floden. Det er en overdækket træbro fra 1333. På midten, hvor den danner en vinkel, er den bygget sammen med et gammelt vandtårn, der nu anvendes som souvenirbod. Den er interessant ved de 111 velbevarede billeder, der er malet på felterne under taget i hele dets længde. Disse billeder er malet af mid-

delalderens kunstnere og fremstiller scener fra byens to skytshelgeners liv (St. Leodegar og St. Mauritius).

Der er en af Luzerns attraktioner, der har en særlig tilknytning til Danmark, og vi har lov til at være stolte af den. Det er *Bertel Thorvaldsens Schweizerløve*. Om denne løve er der følgende at fortælle:

I 1792 deltog 800 schweiziske soldater i forsvaret af Tuilerierne i Paris under den franske revolution. Deres opgave var håbløs over for den knugende overmagt, men de kæmpede til sidste mand. Dette eksempel på schweizernes trofasthed og tapperhed (Helvetiorum fidei ac virtuti, som indskriften over løven lyder), er baggrunden for mindesmærket i Luzern. Bertel Thorvaldsen er mester for udkastet, medens billedhuggeren Ahorn fra Konstanz har hugget den 9 m lange løve ud i klippevæggen, der måler 20 m i højden. Den lidende, døende løve, der er gennemstukket af et spyd og med den ene pote beskytter liljen, det bourbonske kongehus' våbenskjold, er en betagende oplevelse. Under løven er opført navnene på de 26 faldne officerer.

Det var sent på aftenen, da vi nåede til Luzern, og der skulle spises til middag, men op og se løvemonumentet måtte vi og fortrød heller ikke, at vi ofrede lidt af nattesøvnen. Monumentet er oplyst om aftenen, hvilket gør synet endnu mere betagende.

Fra Lindau ved Bodensøen.

Lige ved siden af løve-mindesmærket ligger den såkaldte »Gletschergarten«. I 1872 opdagedes ved et tilfælde, da man skulle udgrave en grund, at man befandt sig i bunden af en gletscher. Ialt findes der her 32 større og mindre hulrum, der er opstået derved, at smeltevand

fra den ovenover liggende gletscher har sat klippeblokke i bevægelse, hvorved disse har udhulet grunden. Man kalder en sådan erosionsgryde med en uafbrudt roterende klippeblok for en Gletschermühle, og for at lette forståelsen af fænomenet har man i Gletschergarten lavet en kunstig »gletschermølle«, så man i praksis kan se, hvorledes det er gået for sig. Udover gletschergryderne findes der andre beviser på istiden, f. eks. forstenede palmeblade.

Den gamle bydel, Altstadt, ligger omgivet af en bymur med 9 tårne. Her, som allevegne, var der meget, vi gerne ville have set, men tiden tillod det ikke.

Næste dag, som var rejsens femte dag, forlod vi Luzern kl. 9, og jeg skal love Dem, der var stille i bilerne! *Forventningens stilhed!* Vi ankom til Bern kl. ca. 11,30, og derfra var der kun ¾ times kørsel

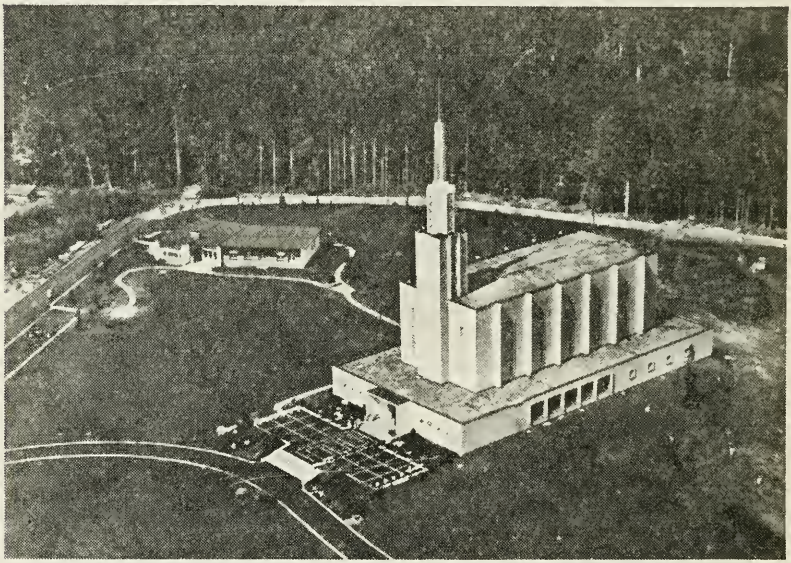

Luftfotografi af templet i Schweiz.

til Templet. Vi spejdede og spejdede efter tårnet — og endelig tonede det frem derude. Der var nok ikke et eneste tørt øje, i hvert fald ikke hos danskerne. Det øsregnede, men det gjorde ikke noget skår i glæden. Templet i Schweiz kender vi alle fra billeder, i hvert fald det udvendige. At komme derind — det skal erfares af den enkelte. Der er en egen stemning udenfor Templet. I samme øjeblik, man blot går ind på gangene, der fører til tempeldøren, er det, som om al tale forstummer. Man hvisker, man mærker det hellige i sin nærhed. Der var fin service af de lokale missionærer; de hentede damerne ved indgan-

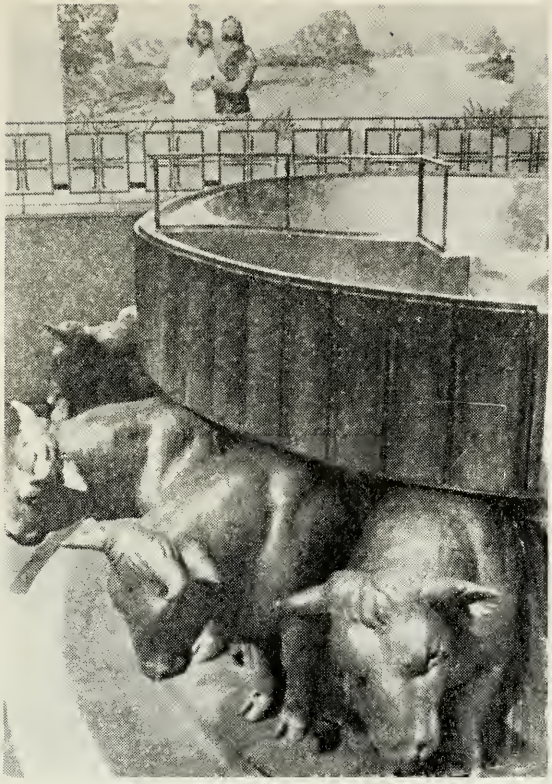

Døbefonten i templet i Schweiz.

gen til havegangene, (hvor man forøvrigt måtte vise sit adgangskort til templet), og ledsagede dem til tempeldøren med opslåede paraplyer. Man hviskede stadig. I Templet blev vi modtaget og budt velkommen af apostelen Spencer W. Kimball m. fl., og for hver dør, man skulle igennem, måtte man vise sit kort. Missionærer viste vej til salen. Bløde, tykke gulvtæpper hindrede al støj, der var en stilhed, som ikke kan beskrives. Musikken fra Hammond-orgelet brød ikke denne stilhed, den snarere forstærkede virkningen af den. Den lød, som kom den langt, langt borte fra — det lød himmelsk! Det store øjeblik var vel nok, da Præsident David O. McKay trådte ind; var nogen i tvivl om, at vi virkelig har en Guds Profet iblandt os i dag, så synes det umuligt, at man kan være det efter denne oplevelse. Om tempelindvielsen er iøvrigt fortalt i »Stjernen«s november-udgave 1955.

Og så skal vi videre — altid videre, men verden, eller vi selv, er blevet anderledes. Desværre måtte vi efterlade et par af vore kammerater, der var blevet temmelig medtagne af det grimme brøndvand i Rothenburg. De drikker aldrig mere af den brønd! *(Fortsættes).*

Aalborg 29.-30. juni og 1. juli.

Den danske mission

Ved de nylig afsluttede distriktskonferencer blev der foretaget forandringer i de ledende stillinger inden for distrikterne. Som *distriktspræsidenter* blev indsat følgende:

Københavns distrikt	Broder Villy Sørensen
Aalborg distrikt	Ældste Juan S. Hansen
Aarhus distrikt	Broder Otto Møller
Esbjerg distrikt	Broder Ejnar Nielsen
Odense distrikt	Broder Erik Andersen

★

Ærbødighed

Vel tilrettelagte møder giver ærbødighed for Herrens hus.

Referater fra distriktskonferencerne:

Aalborg distrikt, 24. og 25. marts

Konferencen i Aalborg begyndte med en koncert lørdag aften under ledelse af ældste Wayne Schow. Kirken var smukt pyntet med forårets blomster, som satte en egen feststemning over den fyldte sal. Der blev sunget mange skønne sange, bl. a. »Pilgrimskoret« og »Kom hellige« samt en solo »Golgatha«. Under koncerten hørte vi nogle få ord fra missionspræsident Holger P. Petersen. Efter koncerten blev der afholdt en bazar til fordel for Kvindelig hjælpeforenings arbejde. Tilstede 208.

Søndagsmøderne begyndte med præstedømsmøde kl. 9, hvor missionspræsident Holger P. Petersen, rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Grant R. Ipsen, og ældste Marion N. Davidson gav gode råd og instruktioner. Tilstede 44.

Samtidig afholdt Kvindelig hjælpeforening møde under ledelse af ældste Glenn A. Smith som stedfortræder for missionspræsidentens hustru, som på grund af de løbende strejker i Danmark ikke overværede konferencen i Aalborg.

Søndagsskolen begyndte kl. 10,30. Efter at distriktspræsidenten, ældste Enoch Henriksen, havde budt velkommen, indledtes der med sangen »Hvilken smuk og yndig morgen« og bøn ved ældste Marion N. Davidson.

Programmet var taler fra de forskellige søndagsskoler i distriktet, og vi fik nogle dejlige ord at høre fra såvel børn som voksne, ud fra det, de havde lært om Guds sande evangelium. Som en del af programmet blev et kor på 36 stemmer fra Hjørring dirigeret af en lille pige på 9 år, Kirsten Andersen, et usædvanligt tilfælde, som vi alle kan lære af. Fra Frederikshavn hørte vi tre søde små piger synge »Engang var Jesus et lille barn«. Aalborg kor sang »Hvorfra kommer du, du lille stjerne«, og den 2-årige Rita Haupt sang et fint solo-nummer, »Pas nu på, lille øje«. Som sidste nummer sang alle børnene fra hele distriktet en sang sammen — der var 70 i det hele — et dejligt børnekor. Tilstede 205.

Søndag eftermiddag kl. 16 afholdtes funktionærmøde, hvor 81 funktionærer fra distriktet var mødt for at få nye instruktioner til gavn for Kirkens arbejde. Lærerens ansvar gælder os alle, *thi vi er alle lærere, direkte eller indirekte,* for Gud.

Konferencens hovedmøde var gudstjenesten søndag aften kl. 19. Efter sangen »Hav tak for Profeten« og bøn ved broder Charles Larsen sang Aalborg grens kor »Pilgrimskoret«, hvorefter Kirkens autoriteter blev opretholdt ved præsident Grant R. Ipsen.

Aftenens første talere var grensforstanderne for Hjørring og Frederikshavn, henholdsvis broder Ejnar Due Jensen og broder Jens C. Christensen, broder Aage Dahl, Viborg, grensforstanderen for Aalborg, broder Sardus Sørensen, samt distriktspræsident Enoch Henriksen, som

alle talte smukt til forsamlingen og på værdig måde bar deres vidnesbyrd. Derefter sang koret »Kom, hellige«, hvorefter tiden blev overgivet til præsident Grant R. Ipsen, som i sin tale kom ind på dåben og dåb for vor afdøde slægt. »Hvis vi ikke lader os døbe, bliver vi fordømt«. Aftenens hovedtaler var missionspræsident Holger P. Petersen, som i sin tale bl. a. sagde: »Den, som øver retfærdighedens gerninger, skal få sin løn, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende. Inden for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er der mange befalinger, og mange kan ikke forstå, at nogen kan have et godt liv inden for den. Men når vi gør, som Gud forlanger af os, vil han holde sit ord til os, så vi ikke lider nød«. Præsidenten sluttede med at sige: »Det er mit håb, at alle her vil holde alle de bud og befalinger, Gud har givet os, thi først da kan vi få en ophøjelse i Guds rige.«

Distriktspræsidenten takkede til sidst alle, som havde været tilstede under konferencen, og mødet sluttede med sangen »Gud vær' med dig, til vi ses igen« og bøn ved broder Svend Johansen, Aalborg. Tilstede 203.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsidenten, ældste Enoch Henriksen. Det var en ualmindelig god og opbyggende konference, som længe vil mindes af de tilstedeværende. Det er mit ønske og min bøn, at vi alle efter disse opbyggende møder må kunne fortsætte med at arbejde med fornyet kraft og styrke for Guds sande evangelium her på jorden. *H. H.*

Odense distrikt, 7. og 8. april

Konferencen i Odense distrikt indledtes lørdag aften med en koncert ved Odense grens sangkor, der var under ledelse af broder Edmund Nielsen og havde søster Ruth Lauridsen som organist. Foruden sange af koret havde vi lejlighed til at høre en sangsolo, »Golgatha«, ved ældste A. Leron Johnsen, og en klaversolo ved hr. Midskov. Desuden hørte vi nogle bemærkninger fra vor missionspræsident Holger P. Petersen. Der var en dejlig ånd tilstede, og alle fik en god aften. Tilstede 137.

Umiddelbart efter koncerten afholdt Kvindelig hjælpeforening deres forårsbazar. Der var mange dejlige ting at købe og mange smukke håndarbejder på auktion, ligesom man kunne købe smørrebrød og forfriskninger.

Søndag morgen afholdt Kvindelig hjælpeforening møde under ledelse af søster Mary Kaiser og under præsidium af søster Ora Petersen. Der åbnedes med sangen »Har jeg gjort noget godt for en sjæl i dag« og bøn ved søster Viola G. Jensen, hvorefter Syngende Mødre sang »Hvor det er skønt«. Søster Hilma Skov fra Nyborg talte over emnet: »Hvad betyder Kvindelig hjælpeforening for mig?« Søster Skov sagde bl. a., at vi skulle vise hensyn mod andre mennesker.

Søster Mary Kaiser opfordrede alle de unge til at komme til Kvindelig hjælpeforening, og vi hørte derefter fra søster Ora Petersen, som sagde, at det var kvindens pligt at passe hjem og børn. Som repræsentant for præstedømmet hørte vi fra distriktspræsidenten, ældste Marlin R. Anderson, som fortalte om den taknemmelighed han følte over for Kvindelig hjælpeforening. Derefter blev forskellige søstre kaldt op for at sige nogle ord. Syngende Mødre sang til sidst »Herre, skænk os nu din fred«, og søster Ingeborg Sørensen fra Nyborg sluttede med bøn. Tilstede 33.

Samtidig afholdtes præstedømsmøde under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen. Vi hørte fra forskellige brødre, og bagefter deltes vi i tre klasser, hvor vi fik yderligere instruktioner. Der var en dejlig ånd tilstede, og alle brødrene fik meget at tænke på.

Kl. 10,30 afholdtes søndagsskole, hvor de forskellige klasser i tale og sang viste, hvad de havde lært. Emnet for søndagsskolen var: »Vejen til evigt liv«, og missionærerne havde tilbragt megen tid med at lave en stor bog, hvor de forskellige faser under emnet var illustreret med billeder på hver sit blad. Til slut hørte vi fra missionspræsidentens hustru, datter og søn, som alle sagde mange gode ord til os. Tilstede 120.

Kl. 15 afholdtes funktionærmøde. Vi modtog mange dejlige instruktioner gennem lektier, der blev fremført af ældste Marion N. Davidson og rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Grant R. Ipsen. Desuden hørte vi nogle ord fra missionspræsident Holger Petersen. Derefter blev vi delt i de forskellige organisationer, hvor vi modtog yderligere instruktioner. Tilstede 49.

Konferencens sidste møde var aftenmødet kl. 19. Efter sangen »Hav tak for Profeten« og bøn ved broder Chr. Klokker Hansen blev Kirkens autoriteter opretholdt. Sangkoret sang »Frejdigt med jubelsang«, og vi hørte derefter en tale ved grensforstanderen, broder Terje Schiller, som bl. a. sagde, at vi ikke skulle dømme, før vi havde sat os ind i den andens tanker og mening. Vi hørte så fra vor afløste distriktspræsident, ældste Marlin R. Anderson, som talte om det eksempel, vi skulle vise som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Vor nye distriktspræsident, broder Erik Andersen, takkede for det kald, som han havde modtaget, og vi hørte så fra præsident Grant R. Ipsen, der omtalte betydningen af at kende Gud. Han forklarede ligeledes andre kirkers synspunkt angående Gud. Derefter hørte vi en duet, »Lær mig at bede«, ved ældste A. Leron Johnsen og broder Edmund Nielsen. Til slut hørte vi fra missionspræsident Holger P. Petersen, som talte om lydighed, og om hvorledes Herren har behag i lydighed. Vi sluttede med sangen »Velsign, o Gud, dit folk« og bøn ved ældste Louis Madsen. Tilstede 98.

Alle møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident, ældste Marlin R. Anderson. *R. L.*

Aalborg 29.-30. juni og 1. juli.

Farvel til Danmark!

Mine kære søskende og venner!

Mit hjerte går til jer i kærlighed. Jesu Kristi evangelium giver os usynlige kærlighedsbånd til vore medmennesker.

Nu da tiden nærmer sig, da jeg skal rejse fra Danmark, tænker jeg på de mange venner, jeg skal forlade, og jeg vil gerne sige mange, mange tak til jer alle for den hjælp, den støtte og den kærlighed, som er strømmet mig imøde. Det har været et privilegium og en velsignelse at arbejde sammen med jer.

Der er to værdifulde hjælpemidler, som et menneske kan have som støttende faktorer i livet. Det ene er ønsket om at søge sandheden. Det andet er evnen til at sætte denne sandhed i virksomhed i livet og derved vinde et vidnesbyrd om denne sandhed. Et vidnesbyrd uden aktivitet er som en bog uden ord, eller en kirke uden folk, de er pæne at se på udvendig, men temmelig unyttige. Denne sandhed findes i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og den måde, vi skal efterleve den på, lærer vi gennem profeter, der er valgt af Gud, ligesom i tidligere tider.

Til dem af mine venner, som endnu ikke er medlemmer af Jesu Kristi Kirke, vil jeg gerne sige: *Fortsæt med at undersøge og modtag disse evige sandheder.* Vi vil blive dømt efter disse sandheder og efter, hvordan vi har respekteret dem. De kan få den glæde og den tilfredsstillelse, der findes i disse sandheder, hvis De ydmyger Dem selv og tager imod dem.

Til dem, som er medlemmer: *Vær trofaste!* Lad os få en komplet bog. Husk, at Kristus sagde: »Den, som tror på Sønnen, har evigt liv; den, som ikke *lyder* Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede bliver over ham.« »Ikke enhver, der siger, Herre, Herre, skal komme ind i Himmerige, men *kun den, der gør min himmelske Faders vilje.*« Vi må have en begyndelse, og det er troen, men en begyndelse uden fortsættelse er tro uden lydighed. Kristus sagde, at dette var til ingen nytte. Han sagde ikke en delvis tro eller delvis lydighed. Han sagde *det hele.*

Til mine med-missionærer vil jeg gerne sige tak af hele mit hjerte, I er Herrens sendebud.

Til alle efterlader jeg mit vidnesbyrd, at Gud lever og besvarer vore bønner. Joseph Smith var en profet, ligesom alle profeterne efter ham, og som Profeten David O. McKay er i dag. Herren har gennem sine profeter valgt præsident Petersen til at lede den danske mission i dag. Denne mand er inspireret af Gud, som har valgt ham. Må vi alle være klare over disse ting.

Jeg vil gerne bære dette vidnesbyrd til Dem i Jesu Kristi navn. Amen.

Ældste *Grant R. Ipsen.*

Vi mødes til Stævnet.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

Kredslærernes budskab.

Præstedømmets pagt.

»Med præstedømmet mener jeg den myndighed, som Gud har givet til mennesket, og ved hvilken han er i stand til at prædike Guds vilje, som om engle selv var til stede og talte; ved denne magt kan mennesket binde her på jorden, og det vil være bundet i himlen; han kan løse på jorden, og det vil være løst i himlen; gennem denne myndighed vil menneskeord blive lige så gyldige, som var de talt af Herren selv. Guds lov til menneskene, skriftens ord og alle guddommelige befalinger får kraft gennem dette præstedømme.« (Gospel Doctrine kap. 9).

Præstedømmet er en hellig gave. Det er en af de største gaver, der nogensinde er skænket menneskene. Gud, vor Fader, er præstedømmets ophavsmand, og hans Søn, Jesus Kristus, holdt det i hele dets fylde, derfor kan Han sige:

»Så siger Herren, jeres Gud, Jesus Kristus, den store JEG ER, Alfa og Omega, begyndelsen og enden, den, der skuede evighedens vide udstrækning og alle himlens serafiske skarer, førend verden blev til,

Han, som kender alt, thi alt er nærværende for mine øjne.« (L. & P. 38:1—2).

Vi bør bøje os for Herren i dyb ærbødighed og taknemmelighed over, at denne guddommelige magt er givet til os. Der er ingen ophøjelse i Guds rige uden det. Og kun de, som er trofaste og sande i udførelsen af deres ansvar, er berettigede til denne ophøjelse. Herren har stærkt understreget dette punkt, og har krævet af alle, som modtager det, at de udfører deres pligter i lydighed og trofasthed. Dette gælder særlig det højere præstedømme, for Herren har givet store løfter til dem, som vil være trofaste og villige til at herliggøre deres kald. Det er lovet, at de skal få Moses's og Arons velsignelser, de skal blive Abrahams børn — eller sæd — idet de skal modtage Guds rige i hele dets fylde. Denne fylde vil sige samvær med Faderen og Sønnen, og hvis de holder ud til enden, skal »alt, hvad Faderen har, blive dem givet. De bliver hans sønner og arvinger sammen med Jesus Kristus. De skal blive konger og præster, og de skal bo i Guds nærhed og hos Jesus Kristus gennem evighedernes evighed.«

Lad os imidlertid huske, at alle, som modtager præstedømmet, modtager det med den ed og pagt, som hører til præstedømmet. Om denne store pagt har Herren sagt:

»Derfor modtager alle de, som får præstedømmet, denne min Faders ed og pagt, som han ikke kan bryde eller ophæve.

Aalborg 29.-30. juni og 1. juli.

Men den, som bryder pagten, efter at han har indgået den, og vender sig helt derfra, kan ikke få syndsforladelse, hverken i denne verden eller den tilkommende.«

Dette er kun retfærdigt, for når en mand overtræder eller bryder en sådan pagt og behandler en så stor velsignelse med foragt, må den ære og myndighed, der blev ydet ham, tages fra ham.

Kredslærerindernes budskab

»*.....Min sjæl står fast i den frihed, hvormed Gud har frigjort os.*« (Alma 61:9).

Formål: At vise, at vi må holde fast ved den gudgivne frihed, som garanterer vor frihed.

Frihed er et privilegium, for hvilket folk har kæmpet og er døde siden tidernes morgen. Og hvorfor har folk været så sejge og udholdende i deres forsvar af dette privilegium? Fordi frihed er hvert enkelt menneskes gudgivne ret, og hos hvert menneske er der et ønske om at handle selvstændigt. Frelsesplanen blev grundlagt på det princip, at mennesket har sin frie vilje, og han kan kun skride fremad ved sin egen vilje.

Men frihed forveksles ofte med tøjlesløshed. Friheden giver kun et menneske ret til at gøre, som han ønsker at gøre, så længe han ikke krænker andres rettigheder, mens tøjlesløshed kan betyde misbrug af frihed, eller frihed, der bliver brugt i foragt for loven.

Der er to ting at tage i betragtning med hensyn til friheden: friheden til at handle og det ansvar, som friheden giver. Vi tænker ofte kun på den første og skænker den anden liden opmærksomhed. Vi har måske frihed til at handle, men vi er ikke frie til at afvende følgerne af vore handlinger — de er uigenkaldelige. Ingen kan nægte os retten til at gøre, som vi ønsker, men hvert menneske må betale prisen for at gøre, som han ønsker. Broder Richard L. Evans siger: »Alle mennesker har den gudgivne ret til at tænke og tro, som de vil, og alle mennesker har det gudgivne ansvar at aflægge regnskab et eller andet sted for det, som de vælger at tænke og tro.«

Vi hører gentagne gange folk sige: »Jeg ønsker at leve mit eget liv« eller »Det er mit eget liv, ikke sandt?« — hvortil vi kan svare: »Det er Deres eget liv, som De kan leve, som De vil, så længe De ikke krænker andres liv, men andre kan let påvirkes for det gode eller det onde af Deres handlinger.« Det er en del af det ansvar, der pålægges besidderen af frihed.

Fysisk frihed er noget, som man meget bør ønske, og som bør forsvares, men af langt større betydning er frihed for ånd og sjæl. At være i trældom for synd er åndelig forvaring i fængsel. Herren sagde: »Forbliv i den frihed, hvormed I er frigjort, lad jer ikke indvikle i synd, men hold jeres hænder rene, til Herren kommer« .(L. & P. 88:86).

Lydighed mod loven er det middel, hvormed vi kan blive ved med at stå fast i frihed.

Kom til stævnet

29., 30. juni og 1. juli i Aalborg

Fredag den 29. juni: Udflugt.
Dejlig tur til Vendsyssels berømte badesteder Løkken og Blokhus.
Fredag aften: Stort »Guld og Grønt«-bal.

Lørdag den 30. juni:
Funktionær- og bestyrelsesmøder for G. U. F.
Festaften.

Søndag den 1. juli:
Kl. 10,00: Ungdomskonference. Præsentation af valgsprog.
Kl. 14,30: Vidnesbyrdmøde.
Kl. 19,00: Ungdomskonferencens sidste møde.

Vi mødes til stævnet!

G. U. F. - Søndagsskolen og Primary

Nadververs for maj og juni:

Jesus sagde: »En ny befaling giver jeg jer, at I skal elske hverandre: ligesom jeg har elsket jer, skal også I elske hverandre.« (Joh. 13:34).

»MAN FORNYER SIG ÅNDELIGT VED AT KOMME TIL MØDERNE«

Ordet »entlistment« er et ord, der for fremtiden vil blive brugt, når talen er om at føre Kirkens passive medlemmer ind i dens organisationer, hvor de rettelig hører hjemme. Slutresultatet af dette arbejde skulle altså blive »tilstedeværelse«. (»entlistment« betyder egentlig »hvervning«).

Aalborg 29.-30. juni og 1. juli.

Som arbejdere i vore organisationer er det vor pligt at »undervise Kirkens medlemmer i Evangeliet«. Vi kan ikke være tilfreds med kun at have ⅓ af medlemmerne der. Vi vil i denne artikel lægge særlig vægt på »tilstedeværelse«.

Der er vist ikke nogen, der vil sige, at det ikke er ulejligheden værd at få *dem* ind i organisationerne, som nu holder sig hjemme. Der *er* ganske vist en del, som siger: »Hvorfor skal vi have flere ind, vi har ikke engang plads nok til dem, som allerede kommer?« Men de samme ville sikkert ikke synes om, at deres sønner eller døtre engang i fremtiden skulle sige: »Nej, jeg har ikke gået i søndagsskole, i Primary eller G.U.F., for der var ikke plads til mig.«

Der skal nok findes udvej til at få plads til alle. Vore kirkebygninger er dyre at bygge! Lad os i hvert fald være sikre på, at alle hjælpemidler er brugt, før vi siger: »Der er ikke plads til flere!« Det svar er så gammelt som fra den aften, da Josef og Maria kom til Bethlehem ifølge kejser Augustus' proklamation.

Hvad er det, der forlanges af os?

Sommetider tror vi, at hvis vi bare åbner dørene og indbyder Kirkens medlemmer til at komme ind, så har vi gjort, hvad vi kan. Men hvis det nu er *vor* søn eller datter, der er ved at gå bort, er vi så tilfreds med det?

En eller anden har sammenlignet arbejdet i vore organisationer med det, der gøres på landet ved opdrætning af det fine fedekvæg. Når fodermesteren tilbereder noget godt, kommer kvæget stormende. Men den sammenligning er lidt skrøbelig, for hvis det nu er på den årstid, hvor kvæget går løst, så vil det enten foretrække at blive derude i den frie natur, eller det vil komme løbende, æde foderet, og så stikke af igen, om det så skal springe over gærdet for at komme tilbage til friheden.

Denne illustration lader ikke formode, at det er bedre at blive hjemme end at gå til de forskellige organisationer — eller at den føde, der kan findes spredt ud over marken, skulle være bedre end den, der serveres hjemme i stalden — tværtimod!!

MEN DET TAGER SIN TID AT OPDRAGE FOLK TIL AT VÆRDSÆTTE OG GLÆDE SIG OVER EVANGELIET PÅ RETTE MÅDE.

Det vil altså sige, at det er ikke nok, at der udgives gode lektiehefter, det vil ikke få folk til at komme til Kirken til stadighed. Der kræves MISSIONÆRARBEJDE, indbydelser, indtrængende anmodninger og personlige samtaler.

ER DET UMAGEN VÆRD?

Mange af dem, som nu er passive, er muligvis fremtidens ledere. Herren selv har ikke trukket nogen skillelinie; Han sagde simpelthen: »Kom ihu, at sjæle er af stor værdi i Guds øjne.« (L. & P. 18:10).

Ved en anden lejlighed sagde Han:

»Se til, at I ikke ringeagter en af disse små; thi jeg siger jer: Deres engle i himmelen ser altid min himmelske Faders ansigt.

Menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte.

Hvad mener I? Hvis et menneske har hundrede får, og et af dem farer vild, vil han så ikke forlade de ni og halvfems oppe på bjergene og gå ud og lede efter det, der fo'r vild?

Og lykkes det ham at finde det, sandelig siger jeg eder: han glæder sig mere over det end over de ni og halvfems, som ikke er faret vild.

SÅLEDES ER DET IKKE EDERS HIMMELSKE FADERS VILJE, AT EN ENESTE AF DISSE SMÅ SKAL FORTABES«. (Mt. 18:10—14).

Jo, sandelig er det umagen værd!

En mand, som var en af de ledende i sin gren, stod og betragtede en lastbil med en vældig ladning sukkerroer, der kørte forbi ham på landevejen. Der faldt af og til en roe af, og manden sagde: »Den roe, som falder af — og får lov til at blive liggende på landevejen, indeholder lige så meget sukker, som de roer, der blev liggende på bilen. — Og de af vore medlemmer, der »falder ud« af Kirkens aktiviteter, er lige så dyrebare, som de, der bliver der.«

Vi må lige betragte spørgsmålet således: Det er ikke eet ud af hundrede af vore medlemmer, der »falder af«, men statistikken viser, at det er TO TREDJEDELE AF MEDLEMMERNE. Tilbage til billedet igen: Hvis det nu var vor lastbil med sukkerroer, og vi opdagede, at to tredjedele af ladningen var faldet af, hvorledes ville vi så reagere? Ville vi ikke gøre drastiske anstrengelser for at redde dem?

HVORLEDES KAN VI FÅ DEM TIL AT KOMME?

Der er mange måder. Der er dem, vore missionærer bruger overalt. Eller der er sælgerens fremgangsmåde. En ivrig, aktiv og alvorlig forretningsmand, som virkelig kender den vare, han skal sælge, og selv tror, at den er noget værd, vil sælge langt mere end den, som ikke kender varen, selv om han har nok så mange andre gode egenskaber. Så altså: Fortæl dem noget om Deres organisation. De kommer ikke, hvis ikke de får at vide, hvad De har at byde på. Besøg de syge, husk de forskelliges fødselsdag, skriv til dem, der bor langt borte, besøg dem, som virkelig er undskyldt for ikke at komme, planlæg fine programmer for dem, som kommer. Lad klassernes medlemmer overtage disse opgaver, det vil være godt for dem. *Alle* bør have en vigtig opgave at udføre. Kun lektierne er lærerens ansvar alene. Forskellige forberedelsesmåder vil blive fremført her i bladet.

Præsidenterne bør påse, at de får de fineste lærerkræfter, *for det er nødvendigt!* Og lærerne må ikke selv være tilfredse med at være, hvad man kalder en »gennemsnitslærer«, men må stræbe efter det helt store. Alle kan gå fremad, uge for uge, år efter år. Prøv noget nyt i Deres undervisning; tal med andre lærere om, hvorledes de bærer sig ad; *benyt Dem af Kirkens lærerkursus;* brug illustrationsmateriale: klip-klip-klip! Vær ydmyg nok til at påkalde Mesterlæreren for at få

hans hjælp og inspiration. Vær ivrig efter at forberede lektien bedre og bedre. Lær at kende og elske Deres elever, så vil De gøre et vidunderligt stykke arbejde!

Lad os tilsidst tage et lille resumé over denne artikels indhold: Først og fremmest skal vi altså se at få fat i *alle* medlemmer, undtagen de »lovligt undskyldte«. Dernæst må vi ikke et eneste øjeblik slække på »føden«, vi giver dem. Der er ikke råd til at give een eneste dårligt forberedt lektie. Der var en pressefotograf, som vandt den højeste anerkendelse for sine billeder, og da han blev spurgt om hemmeligheden ved de gode billeder, svarede han: »Jeg har prøvet at gøre hvert eneste billede til det allerbedste, jeg endnu har taget.«

Denne filosofi burde hver eneste af vore lærere gøre til sin, når de forbereder sig til at stå frem for deres klasser.

Og endelig: ENHVER ANSTRENGELSE, VI SKAL GØRE, ER UMAGEN VÆRD. Jesus sagde:

»Og om det skulle ske, at I måtte arbejde hele jeres liv med at råbe omvendelse til dette folk og kun førte een sjæl til mig, hvor stor skal da ikke jeres glæde være med ham i min Faders rige.« (L. & P. 18:15).

Hovedbestyrelserne.

Til alle medarbejdere i søndagsskolen og primary i den danske mission

Hallo igen, pionerer! Tak for sidst! Det var dejligt at se jer alle og tale med jer ved distriktskonferencerne. Efter hver konference blev jeg endnu mere overbevist om, at »Vi er også pionerer i Guds Rige!« Der er et stort arbejde at udføre i vor organisation, så lad mig igen minde jer om, at vi må planlægge og forberede alt, hvad vi har med at gøre, så vi kan blive i stand til at nå »STEDET«.

Som de fleste af jer ved, markerer denne artikel afslutningen på forfatterens 2½ års ophold i Danmark. Jeg ønsker derfor at takke jer for det vidunderlige samarbejde, vi har haft de sidste 9 måneder, hvor jeg har været her i hovedbestyrelsen.

Mine brødre og søstre, jeg ønsker at sige til jer, at det har været mit livs største velsignelse at komme her til Danmark og møde og arbejde sammen med jer som pioner. Min kærlighed til jer har vokset sig umådelig stor, og det vil blive svært at forlade jer. Når jeg rejser, ved jeg, at nogle af mine bedste venner er her i Danmark, men med det håb, vi har i Kristi evangelium, ved jeg, at vi skal mødes igen.

Til jer præsidenter og præsidentinder ønsker jeg at sige tak for den fremgang, der har været i jeres organisation indenfor jeres gren. Tak til sekretærerne for deres fine rapportarbejde og den vilje, I har vist til samarbejde ved at sende dem ind i rette tid. Tak til lærerne for forberedelsen af lektierne »til føde for Kristi får«. Mit sidste råd til jer skal være: *bliv ved med at tage mod de råd og den hjælp, der kommer fra Salt Lake City, for Rigets ledere er i sandhed inspirerede, og det, som de sender til os, er virkelig til vort bedste.*

Jeg ser i ånden, at Den danske Missions fremtid er fremgang, udvikling og vækst. Jeg ser det, fordi jeg ved, at vi skaber vor egen fremtid, og da jeg har arbejdet sammen med pionerer som jer, ved jeg, at det ikke kan slå fejl.

Så vil jeg da — idet jeg siger farvel — endnu engang fortælle jer, at jeg ved, at det er vor Frelsers, Jesu Kristi Evangelium, og at vi gennem dette evangelium kan nå den fuldkommenhed, vi søger efter, ved lydighed mod dets principper og ordinancer.

Må vor himmelske Fader velsigne jer hver især i dette hans store værk, at I må have visdom, kundskab og styrke til at føre det videre og derved herliggøre jert kald. — Rigtig mange tak for denne gang — og på gensyn!

Jeres hengivne broder i pagten

Ældste *Marion N. Davidson,* S.S. og Primary Hovedbestyrelse.

P.S. Også jeg vil gerne sige jer allesammen en rigtig hjertelig tak for konferencerne — tak for jeres imødekommenhed på alle måder.

OG SÅ GLÆDER VI OS TIL ALLE TIDERS STÆVNE I ÅLBORG!

Jeres med-pioner, Ældste *Glenn A. Smith.*

Genealogisk forening

Fællesrejse til Templet i Bern, Schweiz.

Bemærk: Før De tænker på denne rejse, *vær da sikker på, at De kan få en tempelanbefaling.*

Efter hvad der foreløbig er planlagt, vil der blive arrangeret en fællestur til Templet i Bern, Schweiz, i dagene *19., 20. og 21. juli 1956.*

Fællesrejsen vil starte fra København med tog den 18. juli om morgenen, og prisen vil afhænge af antallet af deltagere, idet det bliver billigere for hver, jo flere der deltager, som det vil ses af nedenstående.

Jernbanerejse København—Bern og retur på 3. kl.:

Mindst *12 personer: voksne kr. 223,00, børn under 10 år kr. 112,00.*
Mindst *15 personer: voksne kr. 220,00, børn under 10 år kr. 110,00.*
Mindst *25 personer: voksne kr. 180,00, børn under 10 år kr. 90,00.*
Mindst *30 personer: voksne kr. 175,00, børn under 10 år kr. 88,00.*
(2 børn tæller 1 voksen).

Til disse priser kommer evt. pladsbillet, pro persona kr. 3,50, eller sovevognstillæg 3. kl. (3 i hver kupé) kr. 36,15 hver vej. Ved 20 personer gives på sovevognen 15 % reduktion.

Jernbanerejsen varer ca. 24 timer.

Søskende fra Jylland og Fyn kan samles med søskende fra Sjælland i *Lübeck* og behøver ikke at rejse til København først, *forudsat* at de i forvejen har fået deres tempelanbefaling. Nærmere om dette sendes direkte til hver deltager i rejsen.

Som det vil ses, er der en meget betydelig forskel i prisen, særlig fra 15 til 25 personer. Det gælder derfor om, at vi bliver så mange søskende som muligt, således at vi kan opnå den billigste pris, og vi opfordrer derfor indtrængende søskende til at melde sig til denne fællestur, da der sikkert ikke senere vil blive lejlighed til at foretage denne rejse til en så billig pris.

Vi gør opmærksom på, at billetprisen *ikke* omfatter fortæring og heller ikke ophold i Schweiz, men formentlig vil der være lejlighed til forholdsvis billigt logi i nærheden af templet, og i hvert fald de første døgns fortæring kan medbringes hjemmefra.

Vi gør ligeledes opmærksom på, at det *ikke* er nogen turisttur, og at der *ikke* vil blive tid og lejlighed til udflugter el. lign., idet turen for at kunne gøres så billig som muligt kun må strække sig over den kortest mulige tid.

Af hensyn til reservering af gennemgående vogne, sovevogne og logi i Bern må indtegning til rejsen foretages snarest muligt og i hvert fald *inden 10. maj.*

Til brug ved indtegning anvendes den i sidste nummer af Stjernen indlagte *indtegningsblanket,* som bedes nøjagtigt udfyldt og indsendt til Missionskontoret, Priorvej 12, København F. Vi gør opmærksom på, at søskende, som allerede *har* meldt sig til turen, enten til Genealogisk forening, grenen eller missionen, *også* skal indsende blanketten.

Nærmere oplysninger om indbetaling af beløbet for rejsen samt afrejsetid og -sted og alle andre nødvendige oplysninger vil blive sendt til hver enkelt deltager i rejsen, så snart vi ved, hvor mange deltagere der bliver, og derved hvad prisen vil blive.

Husk allerede nu at sørge for *gyldigt pas.* Et pas gælder i 5 år, så det kan lige så godt bestilles straks, så det er parat, når rejsen skal foretages.

Men husk først og fremmest, at De må være værdig til at få en tempel-anbefaling.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Fra missionsmarken

Aarhus: Som overalt i missionen havde G.U.F. i Aarhus programmet ved søndag-aftenmødet den 1. april. Emnet for aftenen var »Bøn«, og vi hørte flere brødre og søstre tale om forskellige temaer inden for dette emne. Imellem talerne hørte vi nogle sang- og musiknumre. Vi var ialt 63 tilstede, og jeg tror, vi alle havde noget at kunne tage med hjem, mere opbygget i evangeliet, og jeg tror også, vi opdagede, at bøn er et nødvendigt princip inden for Kirken. Vi håber alle, at G.U.F. må have fremgang, at vi trofast må stå sammen og virkelig hver især være som en slags missionærer hver dag. *H. P.*

Odense: Primary i Odense afholdt forældrefest den 10. marts. Festen indledtes med, at præsidentinden bød velkommen, særlig til forældrene, som var inviteret til den lille fest, hvor børnene skulle vise, hvad de lærer i Primary. Efter motto og valgsprog var de forskellige klasser efter tur oppe på scenen og viste os, hvad de lærer i klasserne.

Forældrefest i Odense Primary.

Ind imellem sang søster Ruth Lauridsen og søster Kirsten Erikstrup en duet, »Der er en tid, da ro og fred«. Børnene sang og legede »Højt på en gren«, og nogle af lærkepigerne opførte en sketch.

Derefter blev der serveret friskbagt kringle og orangeade samt småkager, som lærkepigerne selv havde bagt. Til sidst legede børnene sanglege. Tilstede ialt 74. *V. J.*

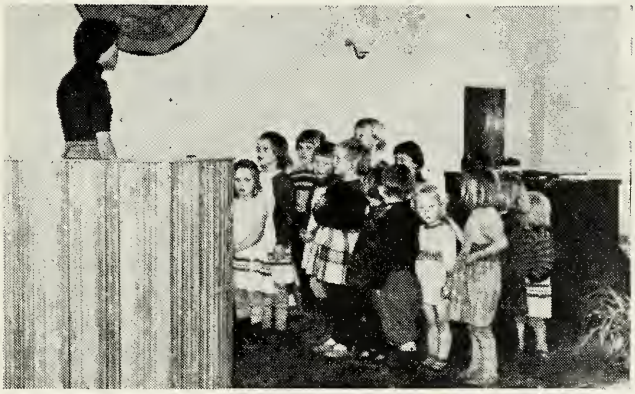

Odense Primary-børn optræder for forældrene.

Odense: Odense søndagsskoles 2. børneklasse afholdt en lille fest søndag den 11. marts. Der var dækket et langt bord til børnene; lærerinden, søster Bodil Petersen, bød velkommen, først til børnene og så til de voksne, der var kommet fra grensforstanderskabet og søndagsskolens bestyrelse. Der blev holdt otte små, fine taler over de lektier, vi har haft, og koret sang »God og venlig altid vær«. To små piger sang solo. Da alle børnene altid kan nadververset udenad, blev det fremsagt i kor. Broder Kai Lykkegaard udtrykte sin glæde og tak

til 2. børneklasse for programmet. Søster Rigmor Olesen holdt også en lille tale for os. Ældste Gene K. Christiansen velsignede forfriskningerne, der blev nydt med god appetit. Søster Bodil Petersen holdt en lille tale og takkede børnene for deres hjælp.

Den lille fest blev holdt, fordi børnene altid er så søde og trofaste, og det skal også påskønnes. Jeg håber, at Gud altid vil velsigne søndagsskolen med fremgang. Tilstede 16 børn og 8 voksne. *B. P.*

Aarhus: Aarhus grens sangkor havde tirsdag den 27. marts en lille »komsammen« med spisning. Efter at have moret os på bedste måde med forskellig underholdning gik vi over til spisningen. I et lokale i kælderetagen var der dækket et rigtigt påskebord, og menuen stod på forskellig slags smørrebrød, som smagte endnu dejligere, end det så ud. Efter at have sluttet med »rundesang« omkring bordet gik vi atter ovenpå og fortsatte med forskellige morsomme selskabslege, indtil vi sluttede aftenen med sang og bøn, enige om at have haft en god aften. Vi er sikre på, at vi lærer hinanden bedre at kende, kommer til at stå hinanden nærmere og mærker fællesskabet bedre ved en sådan fest, og vi lovede hinanden at støtte koret i fremtiden, så godt vi kunne. Tilstede 21. *H. P*

Odense: Vi har med glæde efterkommet opfordringen fra G.U.F.'s hovedbestyrelse til at afholde en M-Mands og Gleaneruge her i Odense.

Vi startede vor uge tirsdag den 6. marts med spisning, d. v. s. klassens medlemmer samledes i eet hjem, hvor der spistes suppe, og hvor vi nød hinandens selskab. Derefter fortsattes turen til næste hjem, hvor vi med fornyet appetit indtog stegen. Bagefter morede vi os med sang og musik, og da vi endelig syntes, at det var tid at spise dessert, drog vi til det sidste hjem og spiste desserten, men da var aftenen også gået, og vi var alle enige om, at det havde været en både hyggelig og fornøjelig aften, ikke mindst kulinarisk set.

Fra M-Mands og Gleaner-pigernes uge i Odense.

Næste aften til G.U.F.-mødet havde M-Mænds- og Gleanerklassen programmet, og det formede sig således, at klassens forskellige medlemmer holdt taler om klassens aktiviteter, lektiekurser o. s. v., vekslende med sangduetter og sang fra klassens kor.

Torsdag samledes klassen atter, denne gang til en teatertur, hvor vi så »Levende lys«. Endnu en dejlig aften havde vi tilbragt sammen.

Fredag aften havde vi en dansant i kirkebygningen, hvor klassens medlemmer muntert svingede sig i dansen. Det var en virkelig hyggelig aften, som sluttede med en lille forfriskning.

Lørdag eftermiddag samledes vi i kirken, og denne gang gjaldt det en travetur ud i naturen. Vi valgte at gå i skoven. Vejret var heldig-

vis ret mildt, og senere på dagen tittede solen endda frem, så vi nød rigtig turen og den friske luft.

Søndag var afslutningen på vor uge, og vi holdt et virkelig godt og opbyggende vidnesbyrdmøde. Hele klassen var enig om, at det havde været en vidunderlig uge, som havde styrket sammenholdet og kammeratskabet i klassen og tillige øget interessen for mere aktivitet.

M. S.

Aarhus: Søndag aften den 4. marts havde Kvindelig hjælpeforening i Aarhus programmet i anledning af deres halvårlige konference. Mødet var under præsidium af distriktspræsidenten, ældste Blaine P. Jensen, og under ledelse af præsidentinden, søster Ella Møller. Efter sang og bøn gik vi over til aftenens program, hvis emne var: »I ransager skrifterne«. Syngende Mødre sang »O bønnestund«, hvorefter søster Nanna Pedersen talte over aftenens emne. Seks søstre fremsagde deres yndlingsskriftsteder og fortalte, hvorfor netop disse skriftsteder betød så meget for dem. Grensforstanderen, ældste Henry Larsen, fortsatte med at tale om »Kvinden«. Vi hørte derefter en solo ved søster Tove Frandsen: »En stakkels, sorgbetynget mand«, og en sang fra koret »Hvor det er skønt«. Distriktspræsident Blaine P. Jensen sluttede mødet med at tale om, at Kvindelig hjælpeforening havde præget hans første minder fra hans barndom, og takkede Kvindelig hjælpeforening for det store arbejde, de udfører. Vi sluttede med at synge »Hav tak for Profeten« og derefter bøn. Der var ialt tilstede 74, og vi gik alle hjem endnu mere opbygget i vor tro, end vi kom.

H. P.

Esbjerg: Kvindelig hjælpeforening i Esbjerg afholdt fødselsdagsfest den 15. marts. Mødet begyndte kl. 19,30 og blev ledet af præsidentinden, søster Caroline Jensen, og var under præsidium af grensforstanderen, broder Aage Hansen. Efter sangen »Der er skønhed her på jord« og bøn ved søster Rita Classen bød præsidentinden velkommen. Vi sang så »Kærlighed er lysets kilde« og gik derefter over til underholdningen, der bestod af sange og sketches, historier og Hvem-ved-hvad konkurrence. Efter at der var sluttet med bøn ved søster Anna Sørensen, blev der serveret citronvand med kager, lagkage og småkager, og alle var enige om, at det havde været en god fødselsdag. Tilstede 32.

I. N.

Randers: Kvindelig hjælpeforening i Randers afholdt fødselsdagsfest mandag den 19. marts. Der blev åbnet med sang og bøn, hvorefter præsidentinden, søster Anna Madsen, bød de tilstedeværende hjertelig velkommen. Efter en tale om Kvindelig hjælpeforening ved en søster, var der underholdning af de forskellige deltagere. Derefter blev der serveret kakao og friskbagt kringle, og så fortsattes der med underholdningen. Der sluttedes med sang og bøn. Tilstede 25. *A. M.*

Aarhus: Lørdag den 10. marts afholdt de unge i Aarhus et maskebal. Vi mødte alle maskerede, mere eller mindre genkendelige. Vi åbnede festen med sang og bøn, og derefter gik vi over til den morsomme underholdning, der blev ledet af hr. Knud Jensen. Det var M-mænd og Gleanerklassen, som havde planlagt programmet. Vi fik nogle morsomme sketches fra de forskellige klasser i G.U.F. og også fra missionærerne. Hen på aftenen fik vi lov til at kaste masken, og forinden var der præmieuddeling til den kvinde og mand, der var smukkest maskeret, og til den morsomste kvindelige og mandlige maske. I løbet af aftenen var der dans og salg af desserter, sodavand og hot dogs. Vi sluttede med sang og bøn. Der var tilstede ca. 50, og vi var alle enige om, at vi havde haft en glimrende aften og moret os godt.

H. P.

Aarhus: Her i Aarhus har vi fået flere flonelstavler. Vi har søster Inga Nielsen til at råde og hjælpe os. Hun prøver at finde det materiale, som vi i god tid bestiller hos hende, og hun gør virkeligt et stort arbejde. Hun har bedt os hjælpe med til at finde det materiale, som vi kan skaffe, og vi er sikre på, at vi nok her i Aarhus skal få god brug for tavlerne. Det er nemligt rigtigt, hvad søster Inga Nielsen

Flonelstavlen i brug i Aarhus.

siger: »Hvad vi blot hører fortalt, husker vi 20 %, men hvad vi både får fortalt og demonstreret med billeder, husker vi 50 %«. Vi er især glade for tavlerne til børnene, og de er meget begejstrede for dem. Nu kan de huske de forskellige lektier bedre fra gang til gang. Vi håber, vi alle må stå sammen og hjælpe søster Nielsen med arbejdet, så er vi sikre på, at vort arbejde vil bedres endnu mere. *H. P.*

Aalborg 29.-30. juni og 1. juli.

Bornholm: Mandag den 19. marts var en stor dag for missionærer og undersøgere på Bornholm. Den dag besøgte vor nye missionspræsident Holger P. Petersen og hans rådgiver, præsident Grant R. Ipsen, Rønne. De ankom tidlig mandag morgen med det sidste skib, der sejlede, før strejken begyndte, og blev i havnen modtaget af ældsterne David N. Morrell og Gilbert T. Olsen. Præsident Petersen og præsident Ipsen tilbragte dagen med at besøge og mødes med mange af Kirkens venner her.

Om aftenen blev der afholdt et offentligt møde i N.I.O.G.T.s bygning i Rønne. Mødet begyndte kl. 19,30 med sangen »Hav tak for Profeten« og bøn ved ældste Gilbert T. Olsen. Efter at forsamlingen havde sunget »Kastes du på bølgen«, talte præsident Ipsen over emnet »Åbenbaring«, og umiddelbart efter sang han en solo, »In the Garden«. Præsident Petersen talte så til os. Han fortalte om sin egen familie, hvordan de hørte om evangeliet og modtog det, og om den lykke, det har bragt. Han talte også om nødvendigheden af at have den rette myndighed til at udføre Herrens værk her på jorden. Vi sluttede med at synge »Nærmere, Gud, til dig« og bøn ved ældste David N. Morrell. Mødet var en sjælden nydelse for de 24 undersøgere og venner, som var forsamlet. De sang med på mormonsangene, som om de altid havde sunget dem!

Præsident Petersen og præsident Ipsen havde fået billetter til flyvemaskinen til tilbagerejsen til København, og de forlod Bornholm tirsdag middag. Der er ingen tvivl om, at missionspræsidentskabets besøg var til stor gavn for arbejdet på Bornholm. *G. T. O.*

Odense: Onsdag den 4. april afholdt G.U.F. i Odense rekreationsaften. Efter at præsidenten, broder Poul Petersen, havde budt velkommen, og skriftstedet og valgsproget var fremsagt, blev tiden overgivet til seniorklassen og dens lærer, broder Kai Lykkegaard. Aftenen var fuld af overraskelser. Broder Lykkegaard kaldte på forskellige søskende og undersøgere til at udføre forskellige ting: Først opførte spejderne en lille sketch, derefter spillede søster Lauridsen en klaversolo, ældste A. Leron Johnsen sang en solo, fire søskende blev derefter taget ud til at synge en sang, hvad der vakte stor morskab. Ældste Marlin R. Anderson gav en dejlig opskrift på en julekage, der kun skulle bage 3—4 timer, »Velbekomme«! M-Mandsklassen sang »Fra himlens høje hvælv«, søster Maria Simonsen læste et morsomt vers, søster Lilli Christoffersen og søster Bodil Petersen sang en duet, og søster Lilli Christoffersen ledede 20 spørgsmål til stor morskab for os alle. Til sidst sang en gæst »Natten er så stille«, og en undersøger, hr. Charly Larsen, spillede et par numre på mandolin. Det var en meget fin aften, og alle var godt tilfredse. Tilstede 65. *V. J.*

Vi mødes til Stævnet.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdage:

Hjørring: Den 2. maj fylder broder Harald Nielsen 70 år. Hjertelig til lykke!

København: Den 10. maj fylder broder Hans Andreas Mogensen 80 år. Hjertelig til lykke!

Den 26. maj fylder søster Karen Oda Christensen, Guldborgvej 15, 60 år. Hjertelig til lykke!

Esbjerg: Den 14. maj fylder søster Maren Katrine Wang 80 år. Hjertelig til lykke!

Horsens: Den 18. maj fylder søster Ingrid Katrine Olesen 65 år. Hjertelig til lykke!

Bryllup:

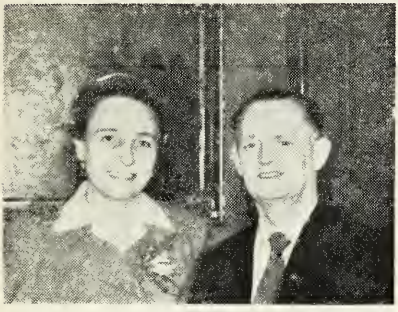

Påskelørdag den 31. marts viedes på rådhuset i Randers to af missionens aktive medlemmer, søster Anna Mortensen, Randers, og broder Frode Madsen, Aalborg. »Stjernen« ønsker brudeparret hjertelig til lykke, og beder at Herrens rigeste velsignelser vil følge dem i fremtiden!

DÅB

AALBORG:

11. marts:

Jette Hird Petersen, døbt af ældste Gerald L. Hacker, håndspålæggelse af ældste David A. Hansen.

Jens Sørensen Gregersen, døbt af ældste David A. Hansen, håndspålæggelse af ældste Gerald L. Hacker.

Ruth Jensen Sørensen Gregersen, døbt af ældste Gerald L. Hacker, håndspålæggelse af ældste David A. Hansen.

AMAGER:

25. marts:

Hilma Karoline Frederika Petersen, døbt af ældste Gary L. Jensen, håndspålæggelse af ældste Royle E. Johnson.

KØBENHAVN:

1. april:

Ellen Ganneskov, døbt af ældste Glenn A. Smith, håndspålæggelse af Flemming Hall.

Kirsten Jensen, døbt af ældste Marion N. Davidson, håndspålæg-

gelse af ældste Merwyn Gene Lamb.

RANDERS:
31. marts:
Rie Katrine Christensen Bræstrup, døbt af ældste Juan S. Hansen, håndspålæggelse af ældste Dale A. Hammond.

ODENSE:
2. april:
Kirsten Horsø Erikstrup, døbt af ældste Marlin R. Anderson, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Ordinationer:

Aarhus: 26. februar: Ingvard Sigvald Pedersen ordineret til præst af ældste N. Henry Larsen.

Elo Harald Poulsen ordineret til lærer af Laurits Larsen.

Orla Folmer Rode Nielsen ordineret til diakon af Kaj Aage Gram.

Hans Hjort Rode Nielsen ordineret til diakon af Jørn Christensen.

København: 30. november 1955: Jørgen Otto Nielsen ordineret til diakon af Arthur M. Nielsen.

8. april 1956: Harald Willy Emil Christensen ordineret til lærer af Louis Nielsen.

Egon Otto Auerbach ordineret til diakon af Jørgen Ringheim.

Steen Olsen ordineret til diakon af Gustav Olsen.

Skive: 12. februar: Aage Dahl ordineret til ældste af missionspræsident Junius M. Sorensen.

Anton Kirstejn Sørensen Skoubo ordineret til diakon af ældste Enoch Henriksen.

Aalborg: 25. marts: Svend Erik Holstein Johansen ordineret til lærer af ældste Enoch Henriksen.

Morten Pedersen ordineret til lærer af Anton A. Falden.

Aksel André Thårsted Sørensen ordineret til diakon af ældste Enoch Henriksen.

Harry Wagner ordineret til diakon af ældste Enoch Henriksen.

26. marts: Ludvig Peter Christensen ordineret til lærer af Anton A. Falden.

Hjørring: 25. marts: Richard Konnerup Kristensen ordineret til præst af ældste A. Gary Anderson.

Rettelse:

I marts nummeret skrev vi, at Hans Erik Sams, København gren, den 29. januar blev ordineret til diakon af Jørgen Jensen. Dette er en beklagelig fejltagelse, idet broder Sams blev ordineret til *lærer* denne dag. Undskyld!

Vi mødes til Stævnet.

Velsignelser:

Herning: 2. oktober 1955: Thomas Christian Hyldgård og Karen Maygård Olesen Hyldgårds søn, Victor Hyldgård, velsiget af ældste W. Neil Jensen.

Aalborg: 2. april 1956: Soren Gunder Jensen og Gunvard Madsen Jensens to sønner, Jens Peter Jensen og Soren Jensen, velsignet af ældste Valdemar Christensen.

Dødsfald:

Randers: Den 18. marts dode soster Anna Marie Hansen Poulsen, 70 år gammel. Æret være søster Poulsens minde!

Aarhus: Den 21. marts døde søster Astrid Hendriksen Andersen, 53 år gammel, og blev begravet under Kirkens ledelse den 26. marts. Æret være søster Andersens minde!

Emigrationer:

Randers: Den 15. marts er Elo Eriksen emigreret til Malad, Idaho.

København: Den 28. marts er Fridolf Sommer Jensen med familie emigreret til Lehi, Utah.

Missionærankomster:

Med »Stockholm« fra New York over Gøteborg er følgende missionærer den 23. marts ankommet til den danske mission:

Wesley Dee Sorensen fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Don Lee Jorgensen fra Los Angeles, Californien, beskikket til at arbejde i Skive.

Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission.

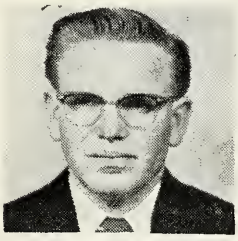

Wesley D. Sorensen.

Don L. Jorgensen.

Aalborg 29.-30. juni og 1. juli.

Missionærforflyttelser:

28. marts: Holger B. C. Tychsen fra Skive til Horsens.
Tormod Andersen fra Horsens til Amager.
29. marts: Pauline Jensen fra København til Amager.
31. marts: Grant R. Hansen fra Frederikshavn til Aarhus.
Roy E. Christensen fra Aarhus til Frederikshavn.
14. april: Severin Sorensen fra Nyborg til Silkeborg.

Missionæraflosninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

16. marts: Victor W. Jorgensen fra Boise, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Randers.

21. marts: Ruth H. Hendrickson fra Ogden, Utah, efter sidst at have arbejdet i Amager gren.

19. april: Paul C. Burgoyne fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Silkeborg.

19. april: G. Allen Eliason fra Hyrum, Utah, efter sidst at have arbejdet i Nyborg.

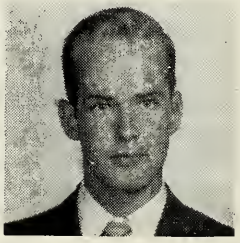

Victor W. Jorgensen.

Ruth H. Hendrickson.

Paul C. Burgoyne.

G. Allen Eliason.